

FRITT UR ETT FLICKMINNE

Korridorerna. Oändliga som stadsgator kantade med en allé av dörrar.
Träplankorna nybonade, lackhårda under smattrande sköterskeklackar.

- Ett bäcken till 2:an!

Nystärkta mössor balanseras på permanentade 60-talshjässor
Hårnålars klirr mot golvet
Snabba fingrar hittar kvickt tillbaka tätt mot huvudet

- Ett blodtryck på 3:an!

Som vita flugor surrar de fram över golvet
Frasande uniformer i dans mellan salarna

Rappa rapporter skvallriga skratt ömsinta ögon

Varsamma händer tvättar nyfödd hud och stillnad kropp
Klär liv och död

Syster Ida låter osten glida ned i kaffet, att smälta på botten
Den frusna syster Kerstin med koftan över axlarna
Syster Gunhild, stilig, med uppsatt hår
Syster Olga-Lisa, snabb, lätt framåtlutande
Syster Maj, mjuk på rösten
Och de unga moderna syster Ulla och syster Sonja

- Flickor, ronden!

Doktor Bohman Doktor Klockhoff Doktor Hesse

Lämnar sina tunga skrivbord.

Fladdrande rockar genom dörrallén på daglig visit i kvinnornas blänkande stad. Livets alla vägkorsningar handfast dirigerade av den första generationen fruar och mammor med egen lön och utbildad kunskap värd att avundas.

Patriarkernas besiktning av ett matriarkat i tre våningar med flygelbyggnad.

Längst upp, barnmorskorna, Gerda och Sara. Frodiga barmar härskande över privata kvarter bakom nyfikna glasfönster. Finklädna pappor med näsan mot tydlig avspärning.

Bottenvåningen. Höga blodtryck och blodförgiftningar, benbrott och blindtarmar. Väntrummet i avvaktande tystnad inför Systers bifall att välkomnas till stetoskop och skalpell.

I källaren, kokerskorna ångande mellan rostfria långkok. Dagmars slamrande slevar i klagande psalmsång över lekamlig spis.

Vårt dagliga bröd jag ger er i dag.

Så, på andra sidan grusgången, kronikerhemmet.

Under den stora björken, mattställningen.

Två små flickor balanserar, skrattar i sommaren.

- Nej, inte högre nu!

Den åldrade Syster Lydia i rullstol med ny uppgift. Genom öppet fönster vaktar hon flickor vars mamma ser om hennes sista år. Ljuset faller genom spröjsade rutor. På sirliga ben rullas tvättfatt mellan järnsängarna. Tunna gardiner vinkar in flickornas skratt i luftiga salar, letar sig till förkalkade minnen och beslöjade ögon. Öppnar slutna kammare, gömda skatter.

Decennierna defilerar

Syster Kerstin vilar i sin säng

ryggen krum i stelnad arbetsiver sinnet skymt av orosdimmor

Handen kramar larmklockan med den röda knappen,

livlinan till korridorerna, linoliumtysta under 2000-talets gummisandaler. Befolkade av torktumlade pasteller, arvtagare till hennes värv.

På sängkanten

Olga-Lisa

eller Maj

Gunhild

Den unga syster Ulla tar rapport, inkallad från pensioneringen.

Vemodiga väninnor ömsinta ögon skvallriga skratt

fiskar fragment ur minnet hänger upp på tork

krackelerade bilder att läka under systrars omsorg

nystärkta mössor frasiga uniformer

skingrar oroliga dimman rätar krum rygg

Väcker varsamma händer

som tvättat nyfödd hud och stillnad kropp

Klätt liv och död i dans mellan salarna